

Mál nr. 433/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Húftrygging smábáta.

Nafn vátryggðs: Dánarbú X

Takmörkun ábyrgðar vátryggingafélags. Varúðarreglur.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 28. desember 2022, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V, dags. 18. janúar 2023, ásamt fylgiskjöllum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að bátur í eigu X sé staddur upp á landi á Þingeyri og M hafi, ásamt öðrum erfingjum X, komið veiðarfærarúllum inn í stýrishús bátsins í júlí sl. Í september hafi umræddar rúllur verið horfnar og var það tilkynnt til lögreglunnar á Ísafirði sem og til V sem hafi hafnað bótakröfu í tvígang.

M gerir kröfu um að bætur fyrir veiðarfærarúllur séu greiddar úr húftryggingu smábáta hjá V og vísar til þess að bátur X sé fulltryggður hvort sem hann sé uppi á landi eða við bryggju.

V hafnaði bótaskyldu úr húftryggingunni og byggir það á því að M hafi tilkynnt til lögreglu í október 2022 um tjón sem átt hafi sér stað í júlí sama ár. Í dagbók lögreglu komi fram að tvær handfærarúllur hafi verið settar í stýrishús til geymslu en bátur X hafi verið á landi um nokkurt skeið. Einnig kom þar fram að báturinn hafi verið búinn að vera upp á landi um nokkurt skeið og erfitt sé fyrir ókunnuga að opna hurð stýrishússins. V vísar til gr. 9.3 í vátryggingarskilmálum þar sem komi fram að læsa þurfi bátum tryggilega þegar frá honum sé gengið og að ýmis búnaður, t.d. handfærarúllur og annar laus búnaður skuli fjarlægður úr bátum þegar hann sé upp á landi eða í höfn í lengri tíma. V telur að brotið hafi verið gegn varúðarreglu í gr. 9.3 og beri þannig ekki ábyrgð vegna tjóns X.

Álit.

Í vátryggingarskilmálum V, sem um húftryggingu smábáts X giltu, kemur fram í 2. kafla, í gr. 2.1. að vátryggðum og þeim sem samsamast honum beri að fara eftir þeim varúðarreglum sem félagið setur og að misbrestur á því geti letti til skerðingar eða brottfalls bótaábyrgðar skv. 26. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga. Í gr. 9.3 í 1. kafla sömu vátryggingarskilmála segir að báti skuli læst tryggilega og handfærarúllur og annar laus búnaður skuli fjarlægður þegar bátur sé uppi á landi. Í gögnum málsins kemur skýrlega fram að veiðarfærarúllum, sem ekki verður annað ályktað um en að séu handfærarúllur, eða í besta falli laus búnaður, var komið fyrir í stýrishúsi báts X þegar hann var uppi á landi. Bátum virðist ekki hafa verið læst tryggilega þó erfitt hafi verið fyrir ókunnuga að komast inn í stýrishúsið. Í 26. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 kemur skýrlega fram að ef sök er ekki óveruleg geti vátryggingafélag takmarkað ábyrgð sína í heild eða hluta ef varúðarreglum er ekki fylgt. V gerði slíkan fyrirvara í vátryggingarsamningi sínum við X og þær eða þau sem ábyrgð bera á X ekki hafa fylgt varúðarreglu gr. 9.3 og með tilliti til sakarstigs og orsakatengsla geti V takmarkað ábyrgð sína að fullu.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr húftryggingu smábáta X, dánarbús hjá V.

Reykjavík, 22. febrúar 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Dögg Hermannsdóttir